

חג המוסיקה הישראלית 2017

ירושלים 28.9

צעירים YOUTH במרכז IN THE CENTER

יום חמישי, 28/09/2017, ח' בתשרי תשע"ח
13:00, המרכז למוסיקה ירושלים

Thursday, 28/09/2017
13:00, Jerusalem Music Centre

14' **Shai Cohen: Takhbir** for piano* שי כהן: תחביר לפסנתר*

4' **Tzvi Avni: Behold Thou Art Fair** ^
מתוך שלושה שירים משיר השירים from *Three Songs from Songs of Songs*

10' **Marc Lavry: The arietta of Efrat** ^
מתוך דן השומר from *Dan the Guard*

10' **The Aria of Yemimah** ^^
מתוך דן השומר from *Dan the Guard*

10' **Hora** ^^

10' **Menachem Wiesenberg: Metamorphosis II** **
לפסנתר for piano

10' **Jan Radzynski: Canto** for piano* יאן רדזינסקי: קנטו לפסנתר*

5' **Eyal Bat: Mein blaues Klavier** ^
מתוך שלושה שירים לטקסטים מאת אלזה לסקר שילר from *Three songs of Else Lasker-Schüler*
תרגום: נתן זך Translation: **Nathan Zach**

5' **Moshe Zorman: Na'ama Bat-Achituv** ^^
מילהים: אפרים סידון Text: **Ephraim Sidon**

אור יששכר - פסנתר* **Or Yissachar** - piano*
נביל חייק - פסנתר** **Nabeel Hayek** - piano**
שירה כרמון - סופרן^ **Shira Karmon** - soprano^
נעמה שולמן - סופרן^^ **Na'ama Shulman** - soprano^^
סוניה מזר - ליווי פסנתר **Sonia Mazar** - piano accompaniment

ISRAEL MUSIC INSTITUTE
מכון למוסיקה ישראלית

The Jerusalem International
Opera Masterclass

שי כהן

ד"ר שי כהן הוא מלחין, מורה ונגן ג'אז ישראלי. נולד בחיפה למד קומפוזיציה באקדמיה למוזיקה בירושלים וסיים תואר שלישי במוזיקה באוניברסיטת בר-אילן. יצירתו משופעת בהתבוננות ספקטראלית, יישומה בכלי נגינה אקוסטיים ובשילוב כלים טכנולוגיים ממוחשבים. יצירה השומרת על נרטיב מסורתי המשלב לעתים סגנון רב תרבותי. יצירותיו נוגנו על ידי התזמורת הסימפונית של סיאול בקוריאה, האנסמבל הקאמרי למוזיקה בת-זמננו של מוסקבה, חברי התזמורת הסימפונית של ה-BBC הסקוטי, התזמורת לכלי קשת בבודפשט, אנסמבל למוזיקה חדישה ביפן, רביעיית כלי הקשת T'ang Quartet בסינגפור, בקונצרט "מחווה למניפסט של ג'ון זורן" בציריך, האנסמבל למוזיקה חדישה באוניברסיטת סנט אנדרוז בסקוטלנד, ההרכב הלונדוני של שוברט, אנסמבל קפריזמה, אנסמבל מיתר, אנסמבל סולני תל אביב, ההרכב היהודי-ערבי של התזמורת הפילהרמונית הישראלית, התזמורת הקאמרית הקיבוצית, הסינפוניטה הישראלית באר שבע, ועוד. כהן פעיל בביצוע בהרכבים מגוונים, כדוגמת TABULARASA המתמחה באלתור ובג'אז חופשי ומכהן כיושב ראש איגוד הקומפוזיטורים בישראל.

תחביר לפסנתר

היצירה "תחביר" נכתבה לפסנתר סולו והוקלטה על-ידי הפסנתרנית עפרה יצחקי בשנת 2015. בתהליך כתיבת היצירה, ביקשתי להתמודד באופן מוזיקלי עם שאלה פילוסופית עמוקה: האם מילים ומחשבות מציינות לחוקים פורמליים, או לא. לשם כך יצרתי תהליכים קצרים בעלי כיוונויות וחוקיות ברורה, הטוענים משמעות מובנית במסר המושמע לאורך זמן קצר יחסית ובאופן המזכיר מידע גנטי השוכן במולקולת דנ"א (גנוטיפ). עם התפרסות היצירה על ציר הזמן ובדומה להופעתו של אורגניזם פיזי (פנוטיפ), מיקום המשמעות מתפזר ומתקיים בפעולת גומלין בין התודעה (או מנגנון אחר) לבין המסר הזמני. כך נוצרות שכבות של משמעויות סמנטיות, הצומחות באופן לא לינארי ולא היררכי, ותפיסתם על-ידי המאזין היא הוליסטי במהותה. עקרון יצירתי זה מבקש לראות כל היבט של חשיבה/רגש כתיאור ברמה גבוהה של מערכת אשר נשלטת, ברמה הנמוכה, בידי חוקים פורמליים פשוטים. הנחת יסוד זו נשענת על ההכרה כי משמעות נמצאת ברובה במאזין, והפוטנציאל הנמצא בתת-מודע שלו מבקש לפענח דברים המתעלים אל מעבר לתהליך המודע. ככל שהזמן חולף, המשמעות הולכת ונחשפת וזאת למרות שהיבטים מסוימים יותרו חבויים למשך פרקי זמן בלתי מוגבלים ואולי אף לעד.

שי כהן

יאן רדזינסקי

יאן רדזינסקי עזב את מולדתו, פולין, ב-1969. הוא למד הלחנה אצל לאון שידלובסקי באקדמיה למוסיקה בתל אביב, ועם קז'ימיר פנדרצקי וג'ייקוב דרוקמן באוניברסיטת ייל, שם אף לימד לפני שהצטרף לסגל ההוראה ב-Ohio State ב-1994. בין הפרסים והמענקים בהם זכה: מענק מחקר ויצירה מטעם קרן רוטשליד, מענק מטעם אוניברסיטת Ohio State, מענק אישי מטעם וועדת קונטיקט לאמנויות, המועצה לאמנויות של אוהיו, פרס ASCAP, מענק מטעם Frederick W. Hilles Publication ושהות קיץ מטעם קרן בית האמן בבוסוויל, שווייץ. יצירותיו בוצעו ע"י תזמורת קליבלנד, הפילהרמונית של קרקוב, התזמורת הסימפונית ירושלים, התזמורת הקאמרית של תיאטרון הבולשוי במוסקבה, התזמורת הלאומית של מקסיקו, תזמורת הרדיו של סארבריקן, התזמורת הקאמרית הישראלית, תזמורת ניו הייבן, תזמורת קולומבוס והתזמורת הפילהרמונית הישראלית.

קנטו לפסנתר

קנטו נכתבה ב-1981 והיא מבוססת על מנגינה אשר אינה מובאת במלואה ובשלמותה אלא שזורה בתוך היצירה חלקים חלקים כמעין קאנטוס פירמוס. המלחין מתייחס כאן להיבטים השונים של נגינה בפסנתר ובוחן את הגישות המסורתיות למקלדת, גישות המזוהות בדרך כלל לפי סגנונות לאומיים, בעיקר הפסנתרנות ה"צרפתית" וה"גרמנית". הרגיסטרים השונים של הפסנתר, על גווניהם הרבים מספרים בקאנטו בסיס לבחינה מחודשת ומהווים מקור השראה בלתי נדלה. המגוון הרחב של אמצעי הביטוי מעמיד כאן אתגרים מיוחדים בפני המבצע. קאנטו בוצעה לראשונה ב-1982 באוניברסיטת ייל שבארה"ב בידי הפסנתרן מרטין גולדריי.

צבי אבני

מבכירי הקומפוזיטורים בישראל. חתן פרס ישראל (2001). נולד בגרמניה ב-1927 ועלה ארצה ב-1935. את ראשית צעדיו בתחום המוזיקה עשה בכוחות עצמו ואחר-כך למד אצל פאול בן-חיים ומרדכי סתר, באקדמיה למוסיקה בתל אביב. בהמשך השתלם בארצות-הברית, אצל ולדימיר אוסצ'בסקי במרכז למוזיקה אלקטרונית של אוניברסיטת קולומביה-פרינסטון וכן בטנגלווד אצל אהרון קופלנד ולוקאס פוס. שימש כראש החוג לתיאוריה ולקומפוזיציה באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, יסד את המעבדה למוזיקה אלקטרונית ועמד בראשה וכיום משמש כפרופסור לתיאוריה ולקומפוזיציה במוסד זה.

יצירותיו כוללות מוזיקה תזמורתית, קאמרית, קולית ומקהלתית, מוזיקה אלקטרונית וכן מוזיקה לבלט, לתיאטרון, סרטים אמנותיים, תסכיתי רדיו ועוד.

רבות מהן הודפסו ויצאו לאור על גבי תקליטים ותקליטורים ומבוצעות לעיתים תכופות ברחבי העולם בידי סולנים, הרכבים ותזמורות בארץ, באירופה ובאמריקה. בנוסף לפרס ישראל, זכה אבני בפרס האמנות של מדינת הסאר בגרמניה (1998), פרס ראש הממשלה מטעם השופטים על מפעל חיים (1998), פרס אקו"ם על מפעל חיים (1986), פרס אנגל, פרס ליברסון, פרס קיסטרמאייר, פרס אמ"ת (2015) ועוד.

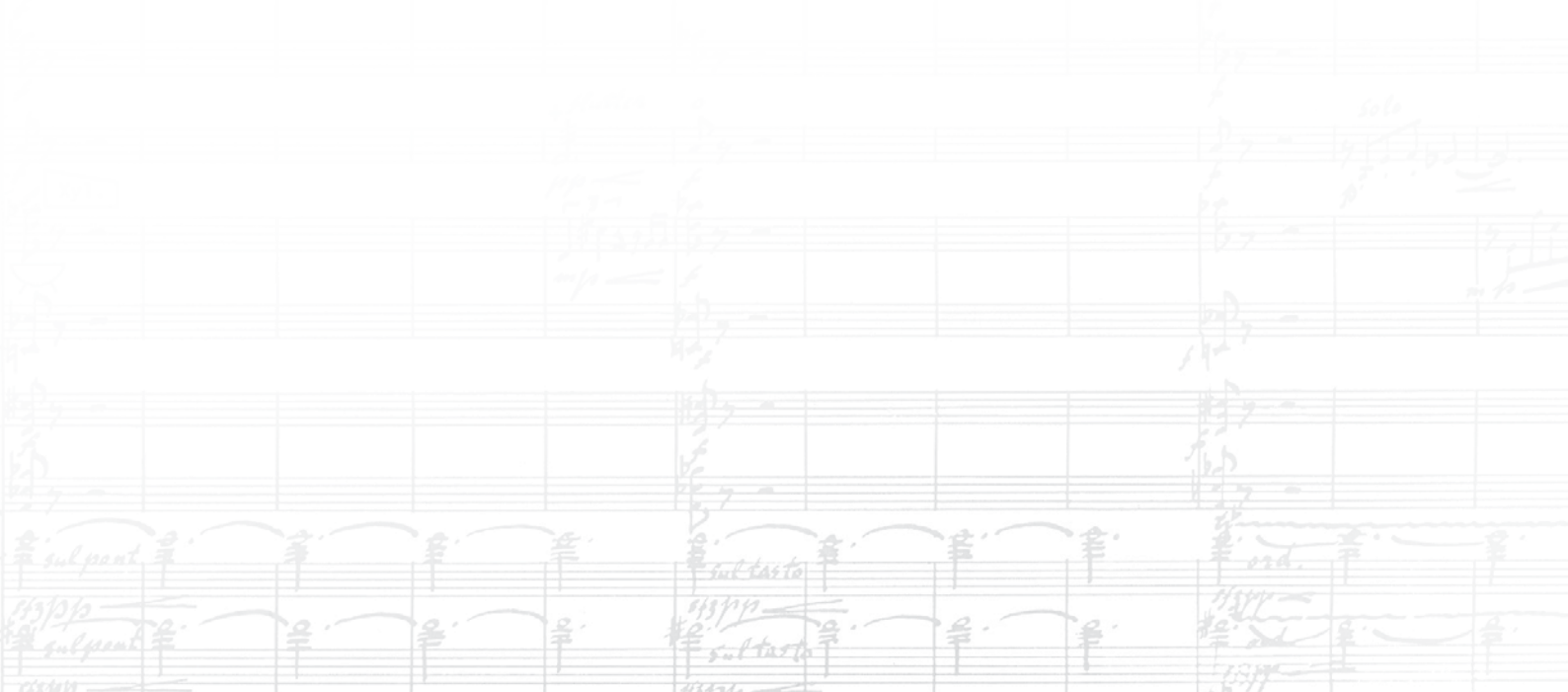
במסגרת פעילותו הענפה בחיי המוזיקה של ישראל, שימש בעבר כיו"ר איגוד הקומפוזיטורים בישראל ועמד בראש ימי המוזיקה הבינלאומיים שהיו בישראל ב-1980. שנים אחדות היה יו"ר המדור למוזיקה של המועצה הציבורית לתרבות ולאמנות ושימש פעמיים כיו"ר חבר השופטים של התחרות הבינלאומית לפסנתר על-שם ארתור רובינשטיין (ב-1989 וב-1992). מ-1991 הוא יו"ר ההנהלה של תנועת הנוער המוזיקלי בישראל. יצג את ישראל בפורומים בינלאומיים שונים ונשלח מטעם המדינה למסעות-הרצאות מקיפים בחו"ל.

הנך יפה מתוך שלושה שירים מתוך שיר השירים

הנך יפה רעייתי הוא השלישי מבין שלושת השירים שחיברתי באמצע שנות ה-50 על טקסטים משיר השירים. רמה סמסונוב ביצעה אותם תחילה בגלי צה"ל בליווי פסנתר, ומאוחר יותר תזמרת את הליווי, והיא הקליטה אותם ב"קול ישראל" של אז. השירים כתובים ברוח הים-תיכונית שאיפיינה את יצירותי המוקדמות.

היה זה כשהייתי עדיין סטודנט באקדמיה, ובמקביל למדתי תזמור אצל פאול בן חיים, שעבר אתי על השירים ואהב אותם. מאז הם בוצעו רבות בעיקר ע"י זמרות, אך פה ושם הושמעו גם ע"י זמרי טנור.

צבי אבני

מרק לברי

מרק לברי, מגדולי דור המיסדים של המוזיקה הישראלית, נולד בריגה ב-1903, למד מוזיקה בגרמניה ובגיל 25 מונה למנצח התזמורת הסימפונית של ברלין. בשנת 1935, לאחר עליית המשטר הנאצי, עלה לישראל.

לברי, שכבר היה מלחין אירופאי ידוע ויצירותיו בוצעו בכל רחבי היבשת, חווה עם הגעתו לארץ מהפך אישי ואמנותי והטמיע את עצמו בהוויה הישראלית. הוא חקר את הפולקלור המקומי ופיתח את המצלול, המקצבים וההרמוניות היחודיים לו ואשר הפכו לאבני היסוד של המוזיקה הישראלית.

לברי היה חלוץ מוזיקלי וסולל דרך. יצירתו הפואמה סימפונית "עמק" הייתה היצירה הישראלית הראשונה ששובצה בתוכנית קונצרט סימפוני. הוא הלחין את האופרה הארצישראלית הראשונה, "דן השומר" והאורטוריה הראשונה בארץ, "שיר השירים".

יצירותיו של מרק לברי הן עדות היסטורית למאורעות הגדולים בתולדות מדינת ישראל והעם היהודי במאה ה-20. הוא כתב את "הסימפוניה הטראגית" כששמע על מרד גטו וורשה, את "סימפונית הקוממיות" שתיעדה את מלחמת העצמאות והפואמה הסימפונית "נגב" לרגל ירידתו של ראש הממשלה, דוד בן-גוריון, לשדה בוקר.

לברי כתב מעל 400 יצירות ונמנה בין המלחינים הישראלים הפוריים ביותר. רשימת יצירותיו רחבה במיוחד וכוללת יצירות סימפוניות, ווקאליות וקאמריות, מוזיקה לקולנוע ותיאטרון ולמעלה ממאה שירים. בין שיריו הידועים "הורה נרקודה", "זמר" (לא אורחת גמלים) ו"עמק" (פלדה כחולה).

למידע נוסף, העמותה למורשת מרק לברי: www.marclavry.org.il.

אריה ואריטה מתוך דן השומר

האופרה "דן השומר" (אופוס 158) הוצגה לראשונה באופרה הארץ-ישראלית העממית השנת 1945. האופרה, שנכתבה לליברית מאת מקס ברוד ע"פ מחזהו של ש' שלום "יריות על הקיבוץ", בוצעה 33 פעמים. לאורך היצירה הציג לברי מטבעות ומוטיבים מוזיקליים מזרח-אירופיים כנגד מזרח-תיכוניים, על מנת להמחיש את פער הדורות בין חברי הקיבוץ הצעירים לבין הוריהם המבוגרים, יהודי מזרח-אירופה. הייתה זו האופרה הישראלית הראשונה, והיחידה, שהתמקדה באירועים והאתגרים עמם התמודדה 'המדינה שבדרך'. האופרה עוסקת בעיקר המשולש האהבה שבין דן, אפרת ונחמן, אך בין השורות מופיעים דילמות חברתיות שנתרו לרוונטיות גם היום: צעירים וזקנים, דתיים וחילוניים ושאלות על ארץ ישראל.

באריה של ימימה "נחמן שלי בסכנה" נחמן התחפש לערבי והלך להביא עזרה עבור הקיבוץ המותקף. ימימה המאוהבת בנחמן, מודאגת מאחר ונחמן יצא בסתר והיא חוששת שדן שעומד על מגדל השמירה לא יכיר את נחמן המחופש ויירה בו מרחוק.

באריטה של אפרת "לא הוא לקח אותי" אפרת נשואה לדן אך אהובה הימים, נחמן, עוקב אחריה. אפרת מסבירה לנחמן שהיא בחרה בדן משום שהוא חלש, נעזב וזקוק לאישה שכמותה.

אפרת לברי-זקלד

הורה

השיר מבוסס על שתי מלים בלבד: הורה נרקודה. ניתן לשמוע ולחוש את קצב ריקוד ההורה בריתמוס השיר. עם פרסומו, זכה השיר לפופולריות רבה והפך לריקוד-עם הנירקד עד היום בהרקדות ואירועים.

בראיון רדיו סיפר לברי: " ...אני זוכר שאחרי שביקרתי בדגניה ורקדנו שם [כל הלילה, והריקוד עשה עלי רושם כביר. ריקוד של הורה נון-סטופ - רק עם צעקות ורק עם הקצב של הרגליים - הצעירים היו נפלאים". לברי אימץ את המקצב האנרגטי והתוסס של ריקוד ההורה אותו שילב ברבות מיצירותיו.

בשנת 1945 לברי חיבר את "שלושה מחולות יהודיים" (אופוס 190). המחול השלישי הינו "הורה". מאוחר יותר לברי עיבד את היצירה לכינור ופסנתר (אופוס 192) שהפכה לאחת היצירות המנוגנות והאהובות ע"י כנרים ברחבי העולם. לברי השתמש ב"הורה" בפרק החמישי בסוויטה לתזמורת "מחולות ישראלים" (אופוס 204) וכנושא הפרק השלישי בקונצ'רטו לפסנתר ותזמורת מס' 2 (אופוס 210).

בשנת 1950 לברי עיבד את המלודיה לשיר "הורה נרקודה". אנו נשמע את השיר בעיבוד מיוחד שעשה לברי עבור הזמרת חנה אהרוני שניחנה במנעד מדהים בעל ארבע אוקטבות.

אפרת לברי-זקלד

מנחם ויזנברג

מנחם ויזנברג הוא מהמוזיקאים הבולטים והרבגוניים בישראל. חתן פרס ראש הממשלה ליצירה (1998 ו-2012), פרס אקו"ם למוזיקה קונצרטית (1992) ולמפעל חיים (2010) ופרס לנדאו לאמנויות הבמה מטעם מפעל הפיס (2008). זכה במענקי יצירה מטעם קרנות רוקפלר, Bogliasco ומרכז וירגיניה לאמנויות, פסטיבל באך באורגון, פסטיבל שלזוויג-הולשטיין, התזמורת הפילהרמונית של ברמן, פסטיבל ליל, אוניברסיטת וויסקונסין, אנסמבל Relache, קרן תל-אביב לתרבות ואמנות, תחרות ארתור רובינשטיין, תחרות הנבל הבינלאומית ועוד. יצירותיו משתרעות מהתחום האמנותי, ובכלל זה יצירות מקהלתיות, תזמורתיות, קאמריות וקוליות, ועד לתחומי המוזיקה הקלה והג'אז. הן זכו לביצועים על ידי כמה מטובי התזמורות, המקהלות הסולנים והאנסמבלים הקאמריות באירופה, ארה"ב, דרום אמריקה, אסיה ואוסטרליה. הוא הקליט תקליטים ותקליטורים רבים כמלחין, מעבד ופסנתרן, בין השאר בחברות בינלאומיות כגון Koch International, EMI ו-Live Classics.

ב-1989 זכה בפרס המועצה לתרבות ולאמנות, לצד הזמרת מירה זכאי, על עיבודיו ונגינתו בתקליטור שיר ארץ. בעל תואר דוקטור מטעם החוג למוזיקה באוניברסיטת בר אילן, תואר שני מטעם ביה"ס ג'וליאד בניו-יורק ותואר ראשון מטעם האקדמיה למוסיקה, אוניברסיטת תל-אביב. משמש כפרופסור וכיהן כדיקן הפקולטה לקומפוזיציה, ניצוח וחינוך מוזיקלי באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. הקים בה את הפקולטה למוזיקה רב תחומית ועמד בראשה. ניהל את קורס הקיץ לפסנתרים, בתוכנית גולדמן במרכז למוזיקה ירושלים.

תמורות II לפסנתר

יצירתי "תמורות II" בוחנת במובן מסוים את שני המרווחים המהדהדים ביותר - האוקטבה הזכה והקווינטה הזכה. שני מרווחים אלו, הראשונים בסדרת הצלילים העיליים, כמעט ונאסרו לחלוטין על ידי חסידיה הקנאים של המוזיקה האטונלית והסריאלית. בחלקה, נבעה גישה מוקצנת זו מהשימוש המופרז באוקטבות בספרות הפסנתר הרומנטית, ומתפקידה של הקווינטה כמרווח תוחם לאקורד המשולש המז'ורי והמינורי. אקורדים אלו מייצגים במידה רבה את השיטה הטונלית/מודלית אותה בקשו לבטל. בנוסף, את עצם היות מרווחים אלו קונסוננטיים ויציבים הייתה לצנינים בעיני אלו שקידשו את הדיסוננטיות ואת האי-יציבות. דווקא תכונות אלו שהזכרו לעיל הן שמשכו את דמיוני היוצר ופנו לרגישותי המוזיקלית. אני מאד אוהב את ההצללה של המרווחים הללו והאפשרות להשתמש בהם בכתיבה לפסנתר נראית לי אך טבעית ותואמת את אופיו של הכלי. אופיים השונה ואף המנוגד של הפרקים העוקבים מסתיר את העובדה שהם מבוססים כולם על אותו חומר מוזיקלי, שעובר תמורות מרחיקות לכת, מה שנקרא בלעז - מטמורפוזא.

מנחם ויזנברג

משה זורמן

מלחין, מנצח ופסנתרן. בוגר האקדמיה למוזיקה תל אביב במגמות פסנתר, טרומבון וקומפוזיציה. בעל תואר דוקטור למוזיקה מאוניברסיטת העיר ניו יורק. פרופסור במכללת לוינסקי לחינוך ומרצה בכיר באקדמיה למוזיקה ובחוג למוזיקולוגיה באוניברסיטת תל אביב, ניהל את המדרשה למוזיקה במכללת לוינסקי. חיבר 120 יצירות מקוריות, ביניהן 9 אופרות, 20 יצירות סימפוניות ואלפי עיבודים במגוון סגנוני רחב - בין אוונגרד אקדמי (בביצוע התזמורת הפילהרמונית הישראלית) לבין פופ וג'אז (עם נעמי שמר, חוה אלברשטיין ויהורם גאון). חתן פרס קלאסילייק (2016), פרס ראש הממשלה למלחינים (2002), פרס הפסקול (2000) ופרס אקו"ם (1993).

נעמה בת אחיטוב

מלים: אפרים סידון

זהו שיר תיאטרלי קצר, שנכתב בשעתו עבור חוה אלברשטיין, המספר על נעמה אחת מנשות שלמה.

אייל באט

מלחין, מעבד ופסנתרן יליד ישראל. אייל קנה את שמו בעיקר בזכות תרומתו הייחודית למוזיקה המקהלתית בישראל. למעלה מ-200 יצירות ועיבודים שחיבר מבוצעים בארץ ובעולם ע"י מיטב המקהלות הישראליות ובהן מורן, העפרוני, אנקור, בת-קול, קנטבילה, האנסמבל הקולי הישראלי, המקהלה ע"ש גארי ברתיני, אנסמבל סירנות, המקהלה הקאמרית ר"ג, המקהלה הפילהרמונית ועוד. יצירות אלה נכללו לא פעם בתחרויות ופסטיבלים בינלאומיים יוקרתיים כגון תחרות המקהלות בטולוסה, ספרד, תחרות המקהלות בארנהם, הולנד, ופסטיבל אבו-גוש בישראל. המנצח הנודע גאבור הולרונג ניצח על עיבודי הלדינו של אייל בתל-אביב.

חלק נכבד מיצירתו של אייל מוקדש לילדים. חיבר שירי-ילדים רבים, אופרה בבימוי מלא, "ברמלי", ושתי יצירות בימתיות שבוצעו ע"י התזמורת הפילהרמונית הישראלית והתזמורת הקאמרית הישראלית.

תזמורות אחרות שביצעו את יצירותיו הן אנסמבל סולני ת"א, תזמורת הבמה חולון והתזמורת הקאמרית ר"ג. מבין הסולנים שביצעו את יצירותיו הזמרת מירה זכאי והכנר גיא בראונשטיין. בנוסף חיבר אייל גם מוזיקה קאמרית ומוזיקה לתאטרון. על הפקת קונצרט מיצירותיו העוסק בזכר השואה, זכה אייל בפרס מטעם משרד החינוך.

כפסנתרן התמחה אייל בליווי מקהלות והופיע בארץ ובעולם עם מקהלות רבות. היה הפסנתרן הראשון של מקהלת מורן, וליווה שנים רבות את אנסמבל זמרי מורן, המקהלה הקאמרית ר"ג, מקהלת קנטבילה ומקהלת המיולה. נגינתו וכן חלק מיצירותיו הוקלטו לרדיו, לטלוויזיה ועל גבי תקליטורים.

אייל הוא בעל תואר שני בהצטיינות בקומפוזיציה מאוניברסיטת בר-אילן. בין מוריו נמנים המלחינים אנדרה היידו, בטי אוליברו וגדעון לבינסון. בנוסף, אייל הוא בוגר המסלול לחינוך מוזיקלי ובהתמחות ניצוח מקהלות מטעם מכללת לוינסקי לחינוך. כיום הוא אף מרצה במכללה במסגרת הפקולטה לחינוך מוזיקלי.

פסנתרי הכחול מתוך שלושה שירים לטקסטים מאת אלזה לסקר-שילר

תרגום: נתן זך

בשנות ה-90 היתה לי הכרות ראשונה עם שירתה של המשוררת הגרמניה-יהודיה אלזה לסקר-שילר באמצעות תרגומו הנפלא של נתן זך. הוקסמתי מן העושר הלשוני שלה ומן העובדה שכמעט המציאה שפה חדשה, וגם מן הנושאים שבחרה ומשיכתה הציורית למוות ולתהומות הנפש. בבואי להלחין שלושה משיריה, ובהם "פסנתרי הכחול", ודאי צצה לי בתודעה העובדה שהיא היתה בת דורם של המלחינים גוסטב מאהלר וריכרד שטראוס עשירי המבע ורחבי היריעה, אבל גם של קורט ווייל העוקצני עם השפעת הרחוב שלו. כל אלה נתמזגו אצלי לכתיבה פוסט-רומנטית אבל אולי גם דקדנטית מעט.

לסקר-שילר מבכה בשיר הזה את הפסנתר, אחד מסמלי התרבות המערבית. הפסנתר שלה ניצב שבור באופל המרתף, כשעכברים מרקדים בתוכו. היא מתחננת אל המלאכים שיפתחו לה עוד רק פעם אחת את דלת השמיים, גם בניגוד לגזר.

אני מודה לזמרת שירה כרמון שהיתה הראשונה לבצע את שירי אלזה לסקר-שילר שלי.

אייל באט

אור יששכר - פסנתר

הפסנתרן והמלחין אור יששכר החל את לימודי הפסנתר בגיל 12 עם דליה הראל ולימודי קומפוזיציה בגיל 14 אצל מיכאל דמיאן. ב-2013 החל ללמוד פסנתר אצל ארנון ארז וב-2015 החל ללמוד קומפוזיציה אצל יוסף ברדנשווילי. הוא גם עבר הכשרה אצל חנה שלגי. אור זכה במלגת קרן התרבות אמריקה-ישראל, כמו גם במקום שני בתחרות למוזיקה בת-זמננו, מקום שני בתחרות המוזיקה הקאמרית הישראלית, מקום שני בתחרות PianoTalents במילאנו, ובקומפוזיציה זכה בתחרויות כמו אלוטין על יצירתו "פוגטה בורלסקה עם וריאציות" ועלה לגמר תחרות דבוז'ק בפראג עם יצירתו "תמונות מים". בנוסף, הוענק לו אות מצטיין דקאן של אוניברסיטת תל אביב, שתי מלגות הצטיינות מטעם האוניברסיטה, פרס מגן ראש העיר חולון ופרס מצטייני ראש העיר חולון לסטודנטים ולאמנים.

הופיע בחג המוסיקה הישראלית, בקונצרט מצוינות עין כרם (שניהם שודרו ברדיו) ובבכורה הארצית של אורפאוס מאת טלמן, עם המנצח ברנרד פורק. אור השתתף בפסטיבלים כמו תל חי בישראל, פרימוורה בבלגיה וקוימברה בפורטוגל והשתתף בכיתות אמן בין היתר אצל אקילס דלה וינייה, מיכאל ולדקובסקי, אסף זהר, מיכל טל, ויקטור דרביניקו ואחרים. אור שירת בצה"ל וסיים בהצטיינות. כיום הוא סטודנט בביה"ס למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה, אוניברסיטת תל אביב.

נביל חייק - פסנתר

נביל חייק החל את לימודי הפסנתר בגיל 7 בקונסרבטוריון פוליפוניה בנצרת עם רון טרכטמן. בנוסף, הוא למד עם חנה שלגי ודניאל הקסטר. כיום תלמידו של אסף זהר. הופיע ברסיטלים שונים בנצרת, תל אביב, ירושלים ואף ניגן בארה"ב, אוסטרליה, איטליה ובלגיה. השתתף בתכנית הטלוויזיה "אינטרמצו עם אריק", וכן בפסטיבל פסנתרים בירושלים (2014) ובקונצרט עם התזמורת הפילהרמונית הישראלית (2015). זכה במלגות מטעם קרן התרבות אמריקה-ישראל, ארגון צפונות תרבות ובקרן ע"ש דליה מרוז. ב-2013 זכה במקום שני בתחרות ע"ש פנינה זלצמן לפסנתרנים צעירים. ב-2015 זכה במקום ראשון בתחרות קול המוסיקה לאמן הצעיר, וניגן את הקונצרט לפסנתר של שומאן עם התזמורת הסימפונית ירושלים בניצוח אורי סגל. בנוסף, קיבל פרס על הביצוע הטוב ביותר ליצירה ישראלית בתחרות זו. השתתף בכיתות אמן עם אילנה ורד, ויקטור רוזנבלום, מארי פרחיה, קרייג שפרד, ג'רום לוונטל ואחרים.

צילון

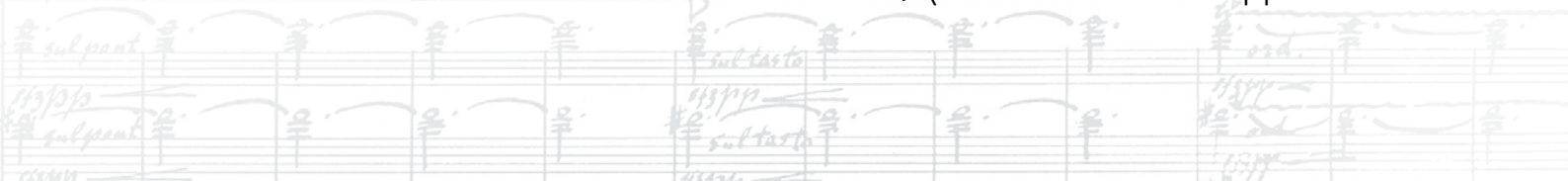
נעמה שולמן - סופרן

ילידת 1994, ישראל. סיימה בהצטיינות את לימודיה בתיכון הארצי לאומנויות ע"ש תלמה ילון, שירתה בצה"ל במעמד של מוזיקאי מצטיין וכעת סטודנטית לתואר השני באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, תלמידתם של גבי מרינה לויט וד"ר עידו אריאל, בהדרכתם גם סיימה את התואר הראשון בהצטיינות. לעונה הקרובה (2017-2018) נעמה נבחרה להיות חברה באופרה סטודיו של האופרה הישראלית כחלק מהתוכנית המשותפת של האקדמיה למוסיקה בירושלים עם האופרה הישראלית.

הרפרטואר האופראי שלה כולל את בלינדה (דידו ואניאס), סוזנה (נישואי פיגארו), אפונינה (ג'וליו סאבינו), לטישיה (הגברת הזקנה והגנב), דספינה (כך עושות כולן), קלוריןדה (סינדרלה) ופמינה (חליל הקסם). הופיעה כסולנית בארץ ובעולם עם התזמורת הקאמרית של תלמה ילון, תזמורת חובבי המוזיקה ירושלים, התזמורת הסימפונית של האקדמיה בירושלים, התזמורת הסימפונית ר"ג ועם התזמורת הקאמרית של פסטיבל פיקולו.

זוכת הציון לשבח בתחרות ע"ש פאול בן-חיים לביצוע מוזיקה ישראלית (2012), זוכת תחרות שירה עם תזמורת ע"ש שרון תבור-פינץ (2016), זוכת התחרות ע"ש צירלס שניידר (2017) וזוכת הפרס המיוחד לביצוע מצטיין של יצירה ישראלית בתחרות המאסטרקלאס הבינלאומי בירושלים (2017). זוכת מלגת קרן התרבות אמריקה-ישראל, מלגת קרן אסתר וד"ר אלי ובמלגה משוויץ ע"ש הרה וריכארד שאל שטיפטונג.

שירה כרמון - סופרן

זמרת הסופרן הישראלית שירה כרמון, הידועה בביקורות כבעלת קול מלא אור ונוכחות, סיימה תואר ראשון בהצטיינות מהאקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בתל אביב, בתמיכת קרן התרבות אמריקה ישראל. מלגת ביה"ס למוזיקה במנהטן אפשרו את השתלמותה לתואר אמן בניו יורק.

הופיעה לראשונה באירופה בבית האופרה הממלכתי בסארבריקן והופיעה באופרה הקומית ברלין, באופרה הקאמרית המבורג, באופרה הלאומית של הריין בשטרסבורג, בבית האופרה המלכותי בפסאו ובולנצו, איטליה. כמו כן הוזמנה להופיע בתפקיד דונה אלוירה (דון ג'ובני), מימי (לה בואם) והרוזנת (נישואי פיגרו), כמו גם בפסטיבלים הבינלאומיים באברדין סקוטלנד, בקימגאו גרמניה, ורבייה שוויץ, וינה מודרן. ביולי 2017 הופיעה בתפקיד פיורדיליגי (כך עושות כולן) באולם אלמא בזכרון יעקב.

כרמון מצטיינת גם בהופעותיה הרבות על בימות הקונצרטים בארץ ובעולם כגון אולם מרקין בלינקולן סנטר ניו יורק, הקונצרט האוס ברלין, Studio Wiener Staatsoper, קונצרטחבאו אמסטרדם, וילה מדיצ'י רומא ובסיוור קונצרטים בארגנטינה. היא התארכה בתוכניות בקול המוסיקה ושרה בקונצרט הפתיחה של תחרות ארתור רובינשטיין ב"חתונה" מאת סטרוינסקי תחת שרביטו של סטנלי ספרבר ובהשתתפות דניל טריפונוב. ראוי לציין את השתתפותה ביצירה מאת פטר אוטבוש, שבוצעה בפסטיבל היוקרתי למוזיקה בשווצינגן ואת זכייתה בתחרות הליד של המאה העשרים מטעם מכון התרבות והתעשייה בגרמניה כמו גם זכייתה בפרס ביצוע יצירה ישראלית בסדנה הבינלאומית לאופרה בירושלים.

סוניה מזר - ליווי פסנתר

בעלת תואר בוגר בביצוע פסנתר ותיאוריה מוזיקלית מטעם האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, תואר אמן (מוסמך) ותואר דוקטור במוזיקולוגיה מטעם האוניברסיטה העברית בירושלים. פסנתרנית מלווה ידועה ומהדמויות הבולטות בתחום האופרה האיטלקית בארץ. מרבה להופיע בקונצרטים בארץ ובחו"ל, ניהלה את הפרויקט Non solo Verdi שהוקדש ליצירותיהם של המלחינים שכתבו בשנות ה-50 וה-60 של המאה ה-19 באיטליה. כמו כן ניהלה, בין היתר, סדרת קונצרטים במוזיאון ארצות המקרא בירושלים ובמוזיאון יהדות איטליה. מנהלת סדרת קונצרטים "רושלים זו אופרה אחרת" במתחם התחנה בירושלים. פעילותיה כמרצה כוללות כיתת אמן באיטליה ובישראל. השתתפה בתחרות הפסנתר מטעם קול המוסיקה ובתחרות ברמן הבינלאומית לפסנתר. משמשת במרצה מטעם הפקולטה לרפואה בתכנית "אבני פינה" של האוניברסיטה העברית ומלווה ומדריכה לסטודנטים מחלקה ווקאלית באקדמיה למוסיקה ובאופרה הישראלית.

משמשת כמנהלת המוזיקלית של הסדנה הבינלאומית לאופרה, ירושלים, פרויקט האופרה של האקדמיה למוסיקה ומשרד החינוך ושל פרויקט האופרות האיטלקיות של האוניברסיטה העברית והקונסוליה האיטלקית. זוכה במלגות ופרסים בקביעות, ביניהם, פרס מטעם פורום אירופה על מחקרה בנושא האופרה האיטלקית של המאה התשע-עשרה, מלגת המחלקה למוזיקולוגיה ומלגת קרן ליפסון. משתתפת בכנסים בתחום במוסדות אקדמיים בארץ ובחו"ל.